Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

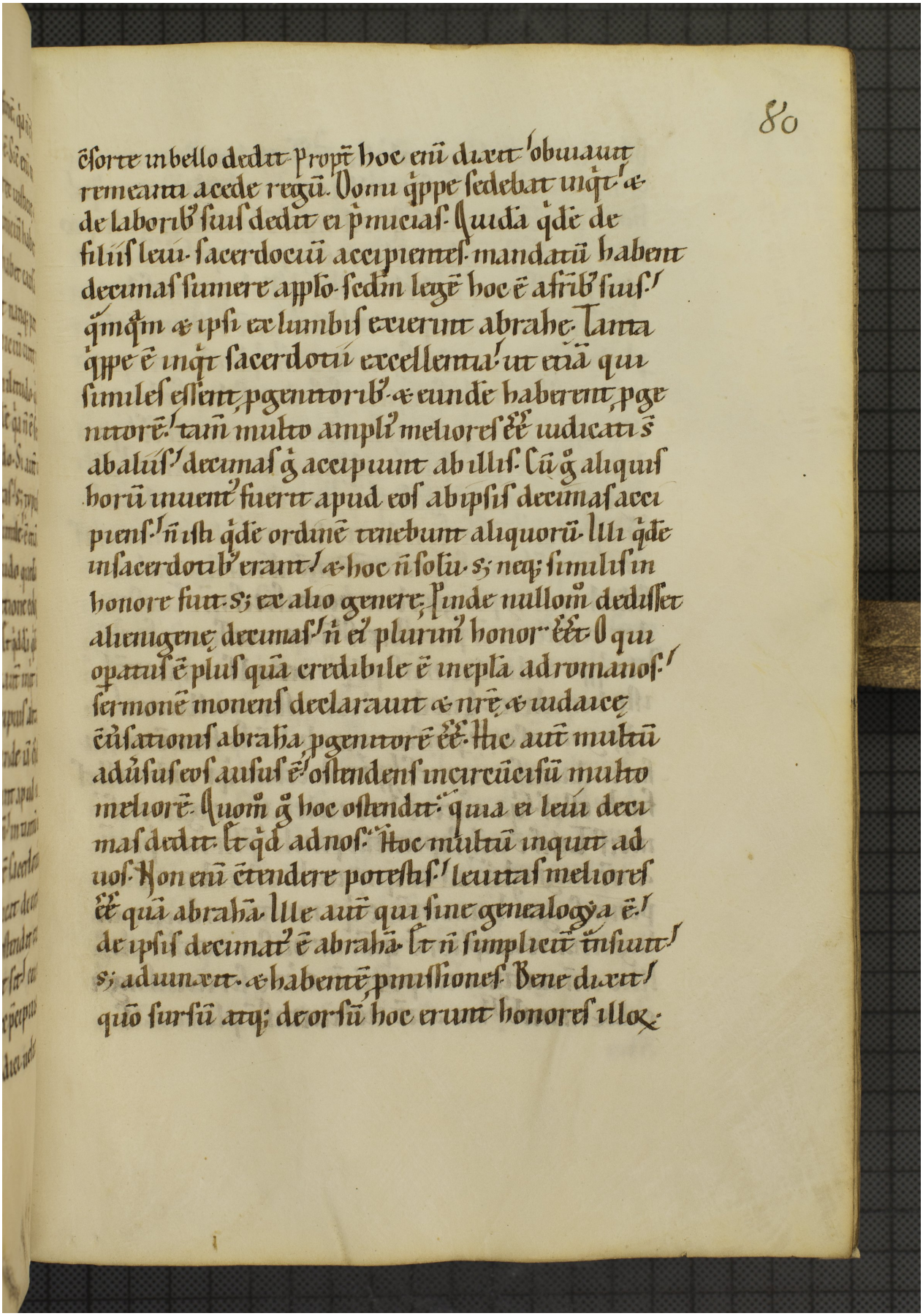

80

ē sorte in bello dedit. Propt̄ hoc enī dicit obuiauit
remeanti a cede regū. Omni q̄ppe sedebat uniq̄t a
de laboribus suis dedit ei p̄mitias. Quida q̄dē de
filiis leui sacerdocii accipientes mandatū habent
decimas sumere a plo. sedm legē hoc ē a fribus suis.
q̄m q̄m & ipsi ex lumbis exierunt abrahe. Tanta
q̄ppe ē in q̄t sacerdotii excellentia ut etiā qui
similes essent pgenitoribus & eundē haberent pge
nitorē tamen multo amplius meliores ēē iudicati s
ab alius decimas q̄ accipiunt ab illis. Cū q̄ aliquis
horū inuentus fuerit apud eos ab ipsis decimas acci
piens. ñ istu q̄dē ordinē tenebunt aliquorū. Illi q̄dē
in sacerdotib erant. & hoc ñ solū. s; neq; similis in
honore fuit. s; ex alio genere. Unde nullom dedisset
alienigene decimas. ñ ei plurim honor ēēt. O qui
opatus ē plus quā credibile ē inepta ad romanos.
sermonē monens declarauit & nrē & iudaice
ēūsationis abraha pgenitorē ēē. Hic autē multū
adūsus eos ausus ē ostendens in circūcisū multo
meliorē. Quom q̄ hoc ostendit. quia ei leui deci
mas dedit. Et q̄d ad nos. Hoc multū inquit ad
uos. Non enī ētendere potestis. leuitas meliores
ēē quā abrahā. Ille autē qui sine genealogia ē.
de ipsis decimat ē abrahā. Et ñ simplicē insiuit
s; adiunxit. & habentē pmissiones. Bene dicit
quō sursū atq; deorsū hoc erunt honores illo